

विस्मल्लहरंहमानिरहीम

ईश-दूतत्व (रिसालत) या पैगम्बरी आकाशे धर्महरू जरसै यहूदी धर्म वा ईसाई धर्मको लागि अपरचित चीज होइन । इस्लाम धर्ममा त यसको विशेष स्थान र महत्व छ । इस्लाम धर्म अनुसार अल्लाहले (ईश्वरले) मानिसहरूलाई एउटा श्रेष्ठ उद्देश्यको लागि संसारमा जन्माएको छ । अर्थात यो कि मानिस उसको उपासना गरोस तथा अल्लाहले भनेको बाटोमा हिंडोस र उसैको शिक्षा तथा मार्गदर्शनको आधारले सफा-स्वच्छ जीवन व्यतीत गरोस । यो कुरा कि अल्लाहले मानिसहरू बाट के गराउन चाहन्छ ? यो कुरा स्पष्ट र व्यावहारिक ढँगले सामून्ने न आए सम्म त्यो कसरी आफूलाई जन्माइनुको उद्देश्यलाई पुरा गर्न सक्दछ ? यही ईश-दूतत्वको (पैगम्बरीको) जरूरत आभास (महसुस) हुन्छ । सत्य त यो छ कि अल्लाहले (ईश्वरले) आफ्नो सन्देश मानवहरू सम्म पुऱ्याउनको लागि प्रयेक जाति, समुदाय तथा समाजमा त्यसै मध्ये बाट रोजेर आफ्ना ईश-दूत (पैगम्बर) पठाएको छ ।

एउटा मानिस सोधन सबदछ कि ईश-दूतहरूको (पैगम्बरहरूको) चयन (छनौट) कसरी हुने गर्दथ्यो र मान्य पदको अधिकारी को को भएका छन् ? ईश-दूतत्व अल्लाहको देन हो उ जसलाई चाहन्छ, उसलाई दिन्छ । जसरी पनि होस इतिहासका धेरै ईश-दूतहरूको बारेमा जानकारी प्राप्त गरिसके पछि तीन कुराहरू सामुन्ने आएका छन् । जुन कुनै पनि ईश्दूतको लागि अनिवार्य छ ।

१. एउटा यो कि उ आफ्नो जाति समाजमा नैतिक र वैदिक दृष्टिले सब भन्दा असल (रामो) हुन्छ । यस्तो हुनु अनिवार्य पनि हो किन भने ईश्दूतको जीवन उसको अनुयायीहरूको लागि नमूना (ढाँचा) हुन्छ । उसको व्यक्तित्व नै मानवलाई सन्देश स्वीकार गर्ने अभिलाषा उत्पत्ति गर्दछ । यदि उ अपूर्ण चरित्र को भयो त मानवहरू उसबाट टाढा भईहाल्छन् । यस कारण ईश-दूत (पैगम्बर) कोमल, जनप्रिय, निर्दोष र उदार हुन्छ । अर्थात उसबाट पापको काम हैँदैन । यदि उसबाट कुनै त्रुटि(गल्ती) हुने सम्भावना भए पनि अल्लाह (ईश्वर) ले तुरन्त उसको संशोधन वाणी गरिदिन्छ ।

२. दोस्रो कुरा यो कि उनलाई चमत्कार(मोज्जा) दिइन्छ । यो स्पष्ट गर्नका लागि कि उनले कुनै पनि ढाँग अथवा नाटक गरिरहेका छैनन् । चमत्कारहरू अल्लाहको तर्फबाट (ईश्वरको कृपाले) हुन्छन् र त्यो क्षेत्रमा हुन्छन् । जसमा उनीहरूका जाति र समाजवासीहरू आफूलाई शक्तिशाली वा बढेको ठानेर अभिमान गरेका हुन्छन् । संसारमा तीन ठूला धर्महरूका तीनवटा ईश्दूतहरूको चमत्कारलाई हामी उदाहरणमा लिन् सक्दछौं । यी धर्म हुन् यहूदी, ईसाई, र इस्लाम । ईश्दूत (पैगम्बर) हजरत मूसाको जमानामा (समयमा) जादूको (मन्त्रको) धेरै जोर थियो भने उनको सबभन्दा ठूलो चमत्कार यो थियो कि मिश्रका जादूगरहरूको जोरलाई (शक्तिलाई) उनले उन्मूलन गरे । हजरत ईसाको पालामा (समयमा) चिकित्सकहरूको धेरै जोर (शक्ति) थियो । यस कारण उनको चमत्कार मृतकलाई जिउंदो बनाउनु र असाध्य रोगहरूलाई नप्ट गर्नु करा थियो । हजरत मुहम्मद सल्लल्लाहू अलैहि वसल्लमको जमानाका अख्व समुदायहरू आफ्नो सशक्त र सुन्दर काव्यको लागि प्रसिद्ध थिए । यसकारण हजरत मुहम्मद सल्लल्लाहू अलैहि वसल्लमको महान र ठूलो चमत्कार कुरआनलाई बनाइयो ।

अनि कुरआन जस्तो साहित्य, अरबका कवि, साहित्यकार, तथा वक्ताहरूले रचन सकेनन्, जबकि कुरआनले स्वयं आफू जस्तो रचना बनाई ल्याउनको निमित्पटक-पटक चुनौती दियो । फेरि यो कि हजरत मुहम्मद सल्लल्लाहू अलैहि वसल्लमका चमत्कारहरूलाई सार्ववेशिक् र सार्वकालिक बनाउनु थियो । कुरआन यो कस्टैटीमा पनि पूर्ण सक्षम छ । यो कुरा स्वयं आफू ईश ग्रन्थ हुनको प्रमाण पनि हो ।

३. तेसो यो कि सबै ईश्दूतहरूले यो स्पष्ट रूपले भनेका छन् कि वहाँले जे पनि प्रस्तुत गरिरहेका छन् त्यो उहाँको आफनो होइन बरू सबै अल्लाहको कृपाले (ईश्वरको तर्फ बाट) र मानव हितमा आएको छ । यस्तो उनले यसकारण गरे ताकि मानवसमाज यस विषयमा सन्तुष्ट रहन् कि उसले अल्लाहको सन्देशनै पुऱ्याएको छ । जो प्रत्येक को स्वामी हो । प्रत्येक युगमा मानवहरूको स्वामी हो । साँचो कुरा त यो नै छ कि प्रत्येक ईश्दूतको सन्देश एउटै थियो । पूर्व आएको सन्देश र पछि आएको सन्देशमा कुनै भिन्नता छैन ।

ईश्दूतहरू माथि यो अनिवार्य हुन्छ कि उनले अल्लाहको मार्गदर्शन र उसका शिक्षाहरूलाई मानिसहरू सम्म पुऱ्याउन् । हामीलाई थाहा छैन कि हामी किन पैदा गरिएका हुन् ? देहान्त भए पछि के होला ? के मरिसके पछि कैनै जीवन पनि छ ? के हामीले आफनो कर्महरूको जवाबदेही पनि गर्नु छ ? अर्को शब्दहरूमा के हाम्रा कार्यहरूको पुरस्कार वा दण्ड पनि छ ? यिनी र यिनीहरू जस्तै धेरै प्रश्नहरूको उत्तर, जो अल्लाह, देवदूत, स्वर्ग, र नक्ख आदिको विषय र सम्बन्धमा हुन् सक्दछ । सन्देशवाहकहरूले बताउनु भएन हामी थाहा पाउन् सक्ने थिएनौ । यी उत्तरहरूलाई प्रमाणित पनि हुनु पर्ने र यस्ताहरूको माध्यम द्वारा मिल्नु पर्ने, जसमाथि हाम्रो विश्वास छ, र जसको हामी सम्मान गर्दछौं । यही कारण छ कि ईश्दूतहरू (पैगम्बरहरू) आफनो जाति, र समाजबाट चुनिएका हुन्छन् आफ्नो चरित्र वा आचरणको दृष्टिले पनि र आफ्नो विवेक तथा क्षमताहरूको दृष्टिले पनि । ईश्दूतहरूलाई चमत्कारिक रूपबाट अल्लाहको समर्थन मिलेको हुन्छ र उनीहरू अल्लाहको सन्देशलाई अविराम पुऱ्याउने गर्दछन् ।

ईश्दूतहरूको सन्देशको सार(निचोर) यस प्रकार प्रस्तुत गर्न सकिन्छ ।

(क) अल्लाहको बारेमा स्पष्ट धारणा कि अल्लाह एकलै छ उही सबको प्रतिपालक हो । अल्लाह बाहेक कोही पूजनीय छैन ।

(ख) अतीत लोक (नदेखेको संसार) फरिशतहरू (देवदूत) जिन्नात, स्वर्ग, नक्ख, प्रलयको दिन, आदिको स्पष्ट कल्पना ।

(ग) अल्लाहले हामीलाई किन जन्मायो ? ऊ हामीहरूबाट के गराउन चाहन्छ ? उसको आज्ञापालन् गरेमा वा नगरेमा के पुरस्कार वा दण्ड हुनेछ ? यिनीहरूको स्पष्ट उत्तर ।

(घ) उसको इच्छा अनुसार समाजलाई कसरी चलाओ ? अर्थात यो कि स्पष्ट नियम र विधान कि जसलाई यदि सत्यपूर्वक र ईमान्दारीले लागू गरौ भने उसको परिणामहरूमा सुन्दर र आदर्श समाजको जन्म भइहाल्नेछ ।

माथिको वार्ताबाट यो कुरा एकदमै प्रष्ट छ कि ईश्दूतहरूको सट्टामा उनीहरूको पदमा अरु कुनै हुन् सक्दैन । आज पनि जबकि विज्ञानले धेरै नै

प्रगति गरिसकेको छ प्राकृतिक जगतको बारेमा प्रमाणित सूचनाहरूको माध्यम यदि कुनै हुन् सक्दै भने त्यो अल्लाहको सन्देश (ईश्वाणी)

नै हुन् सक्छ । न त विज्ञानबाट र न त रहस्यमय अनुभवहरू बट यसमध्ये कुनै कुरा बाट पनि सोभो बाटो पाउन् सकिदैन । पहिलो कुरा त अति नै भौतिकवादी र अति सीमामय छ तथा दोस्रो कुरा धेरै नै व्यक्ति सापेक्ष तथा अति नै दोधारमा (विसाउने) पार्ने खालको ।

यहाँ एउटा व्यक्ति सोधन सबदछ :- कि अल्लाहले (ईश्वरले) मानिसहरूको माभमा किंतु महसुसहरू पठाए ? वास्तवमा हामी केही भनन् सक्दैनौ । केही मुस्लिम विद्वानहरूको विचार छ कि २,४०,०००, ईश्दूतहरू आएका छन् होला । हामी विश्वास संग त्यती नै बताउन सक्दछौं जातिका उल्लेख कुरआन भएको छ । अर्थात यो कि अल्लाहले प्रत्येक जाति समाजमा एक वा यस भन्दा धेरै पैगम्बर (ईश्दूतहरू) पठाएका छन् । यस्तो यस कारण कि यो अल्लाहको नियम हो कि त्यो उनबाट कहित्यै जवाफ सोध्ने छैन जुन याथि यो स्पष्ट न होस कि के गर्नु छ र के गर्नु छैन ? कुरआनले २५ ईश्दूतहरूको उल्लेख गरेको छ र यो पनि स्पष्ट गरेको छ कि ईश्दूतहरू त अरु पनि धेरै छन् जुनको उल्लेख भएको छैन । यी २५ ईश्दूतहरूमा हजरत नूह, इब्राहीम, मूसा, ईसा, अलैहिमस्लाम र हजरत मुहम्मद सल्लल्लाहू अलैहि वसल्लम् प्रमुख हुन् । यी पाँच पैगम्बरहरूलाई (ईश्दूतहरूलाई) ऊलुलू अज्जम (सर्वोत्तम र दृढ प्रतिज्ञा) को नामले स्मरण गरिन्छ । इस्लामी अकीदामा(धारणामा) ईश्दूतत्वको एउटा पहलू(विषय, आधार) यो पनि हो कि मुसल्मान बिना कुनै अपवादको अन्य ईश्दूतहरू प्रति ईमान त्याउँछन् । (अर्थात विश्वास राख्नु) र उनीहरूको मान-सम्मान गर्दछन् । यस कारण कि यी अन्य ईश्दूतहरू ऋत्ताहरूको तर्फ बाट पठाइएका हुन् र ती सबै को उद्देश्य एउटै थियो । यसले गर्दा उनी सबैहरू प्रति ईमान त्याउनु (विश्वास राख्नु) र उनीहरूलाई मान्नु अनिवार्य पनि हो र तर्क संगत पनि । कसैलाई मान्नु र कसैलाई न मान्नु यो अल्लाहका पैगम्बरहरूको बारेमा गलत विचार राख्नुको परिणाम हो । संसारमा मात्र मुसलमान नै यस्ता छन् जुन सबै ईश्दूतहरूलाई मान्दछन् र उनी सबैहरू प्रति विश्वास राख्नु अनिवार्य सम्भन्धन् । जब कि यहूदीहरू हजरत ईसालाई र हजरत मुहम्मद सल्लल्लाहू अलैहि वसल्लमलाई मान्दैनन् । ईसाई हजरत मुहम्मद सल्लल्लाहू अलैहि वसल्लमलाई इनकार गर्दछन् र वास्तविकता त यो हो कि उनीहरू हजरत मूसा को धर्मको प्रति विमुखता देखाउँछन् । मुसल्मान अल्लाहका अन्य पैगम्बरहरू प्रति विश्वास राख्नु अलैहिमस्लामलाई पनि मान्दैनन् । यस कारण कि उनीहरू हजरत मूसा को धर्मको प्रति विमुखता देखाउँछन् । अल्लाह प्रति र उस मार्गदर्शन प्रति जुन हामीतर अवतरित भएको (ओलेको) छ । र जुन इब्राहीम, इस्माईल, इस्हाक, याकूब तथा याकूबका सन्तानीतर अवतरित भए को थियो र जुन मूसा, ईसा, र अरु अन्य सन्देशवाहकहरूलाई उनीहरूको पालनकर्ता (अल्लाह, ईश्वर) तिरबाट दिइएको थियो । हामी उनीहरूको बीच कुनै भेदभाव गर्दैनौ र हामी अल्लाहको आज्ञाकारी छौं । (२-१२६)

कुरआनले निम्न आयतहरुमा (कुरआनका श्लोकहरुमा) मुसलमानहरुलाई मार्गदर्शन गराउँदछ कि यो साँचो र अटुट विश्वास हो । यदि अका कौमहरु(जाति, समाजहरु) यसै ढगबाट ईमानी ल्याउँदछन् । यदि उनीहरुले यस्तो गर्दैनन् भने त उनीहरुले यो भोगनु पर्ता । हेनेस् कुरआन भन्दछ । (कृपा होओस ती मानिसहरुको लागि जुन यसको आग्रह (निमन्त्रण) स्वीकार गरुन ।) (अन्लहल् ६२-६४)

फैरि यदि उनीहरु इसरी ईमान ल्याउन् जसरी तिमी ल्याएका छौं त उनीहरु अल्लाहको बाटोमा (धर्ममा) छन् र यदि यसबाट विमुख् भए (मुख् फेरे) भने स्पष्ट (खुल्ला) कुरो छ कि उनीहरु पथभ्रष्ट भएका छन् । यसकारण सन्तुष्टि राख कि उनीहरुको मुकाबलामा (प्रतिस्पृथमा-प्रतियोगितामा) अल्लाह (ईश्वर) तिमो मदत र मार्गदर्शनको लागि पर्याप्त छ । त्यो सबै कुरा सुन्न्दूर र उसलाई सबै कुराको बारेमा थाहा छ । हे सन्देशवाहक मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम् मानिसहरु सित भनि देउ कि तिमीहरु अल्लाहको धर्ममा (इस्लाममा) लाग । अल्लाहको धर्म भन्दा बेश अरु बसको धर्म होला ? (२-१३७, १३८)

पैगम्बर(ईश्दूत) पठाइनुको उद्देश्य के हुन्छ, त्यो मानिसहरु बीच आएर के गर्दछ ? कुरआनले यस प्रति धेरै नै प्रकाश पार्दछ । अहिले जबकि पैगम्बरहरुको (ईश्दूतहरुको) सिल्सिला (कम) बन्द भईसकेको छ र यस श्रृङ्खलाको अन्तिम कडी हजरत मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लमले पनि यस जगतमा आगमन् (तशीफ) गरिसक्नु भएको छ । अन्तिम ग्रन्थ कुरआन पनि प्रकट(अवतरित)भइसकेको छ । कुरआनको त्यो आदेशहरुमा अवश्य नै दृष्टि राख्नु पर्दछ जुन उसले अन्य ईश्दूतहरु प्रति (पैगम्बरहरुप्रति) ईमान ल्याउन्को बारेमा (विश्वासको बारेमा) भनेको छ । अर्थात् कुरआन मजीदमा भनिएको छ । (हे हजरत मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम अल्लाहको रसूल (सन्देशवाहक-ईश्दूत) हुन् यिनी भन्दा अधि अरु धेरै सन्देशवाहकहरु आइसकेका छन् ।) (आले इमान १४४) (हे हजरत मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम अल्लाहका रसूल (सन्देशवाहक-ईश्दूत) हुन् यिनी भन्दा अधि अरु धेरै सन्देशवाहकहरु आइसकेका छन् ।) (आले इमान १६४) (वास्तवमा ईमान ल्याउनेहरु (विश्वास राखेहरु) प्रति अल्लाहको धेरै उपकार छ कि उसले उनीहरुको माँझकमा स्वयं उनीहरु म्येबाट एउटा यस्तो रसूल (ईश्दूत) मनोनयन् (छानौट) गयो जो उनीहरुलाई कुरआनका आयतहरु (श्लोकहरु) सुनाउदछ, र उनलाई शुद्ध पार्दछ (अर्थात् शिर्क तथा बहदेवबादाट) एवं उनीहरुलाई किताब (कुरआन) तथा रामो तरीका (हदीस) को शिक्षा दिन्छ नव यस भन्दा अधि त यिनीहरु अन्य गुरुहाई (पथभ्रष्टतामा) परिएका थिए ।) (आले इमान १६४) (अल्लाहको कसम् मैले (हे हजरत मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) तिमी भन्दा पहिले अलग् अलग् (बेगला बेगलै) समूहहरुतिर दिव्योपदेश (निर्देशन) पठाएँ तर यसपछि शैतानले उनीहरुका नराम्भा तथा गलत् कार्यहरुलाई उनीहरुका लागि उत्तम(सुन्दर) बनाई दियो । अतः आज त्यही शैतान उनीहरुको सर्वेसर्वा (अभिभावक) बनेको छ र उनीहरु दुःखपूर्ण दण्डको हक्कदार (भागीदार) बनि सकेका छन् र मैले तिमीहरु मधि यो किताबलाई (कुरआनलाई) मात्र यसकारण अवतारित गरे ताकि तिमी त्यस सत्यतालाई

उनीहरुको सामु स्पष्ट गरिदेउ जसमा उनीहरुको माझकमा भेदभाव भएको छ र यसका लागि पनि कि यो किताब (कुरआन) मार्गदर्शन

र कृपा होओस ती मानिसहरुको लागि जुन यसको आग्रह (निमन्त्रण)

स्वीकार गरुन ।) (अन्लहल् ६२-६४)

(हे मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम् भनि देउ कि हे मानिसहरु म तिमी सबैका लागि त्यस अल्लाहको रसूल (सन्देशवाहक) हूँ जो आकाशहरु र जमीनको बादशाहीको स्वामी (मालिक) हो, जसबाहेक कुनै अर्को पूजनीय छैन, जो मृत्यु र जिउंदो गर्नेवाला हो, त्यसेले ईमान ल्याऊ (विश्वास राख) अल्लाहप्रति (ईश्वरप्रति) र उनको रसूल (सन्देशवाहक) नवी-ए-उमी प्रति, जो अल्लाह र उसका बाणीहरु प्रति ईमान राख्दछ, र उसको आज्ञापालन् गर हुन सबैको कि तिमी सोकोबाटोमा लाग्न सकै ।) (आराफ १५८) (मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम् तिमा पुरुषहरु मध्ये कसैको बुवा (पिता) होइनन्, तर उहाँ अल्लाहको रसूल (दूत) र ईश्दूतहरुको निरन्तरता (सिल्सिला) समाप्त गर्नेवाला हुन् ।) (सूरा अहजाब ४०)

यही मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम् हन् जुन अरबको शहर मक्कामा छाटौं सतावदीमा जन्मिए । चालिस वर्षको उमेरसम्म मक्काका बासीहरु हजुरलाई आदर्श चरित्र एवं आचरणमा सत्यवादी तथा अमानतदार व्यक्ति मान्दथे । पैगम्बर (ईश्दूत) बनाइने भन्ने कुराको ज्ञान त स्वयम् हजुरलाई (मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लमलाई) पनि थाहा थिएन । पैगम्बरी (ईश्दूत्व) पद मिलेपछि वहाँ त्यसका दायित्वहरुलाई निभाउन् लागे । कुरआन अवतरित हुन शुरू थ्यो । जसले महाप्रलय सम्मका मानवहरुलाई यो मार्गदर्शन गर्न सकोस, यसकारण कि उहाँ अल्लाहको अन्तिम पैगम्बर (ईश्दूत) हुनुहुन्याँ ।

** समाप्त **

सङ्कलनकर्ता

अन्तर्राष्ट्रिय मुस्लिम युवा संघ रियाद

नेपाली अनुवदक

अबू फैसल/ आविद विन सनाउल्लाह मदनी
इस्लामिक सेन्टर उनैजा सऊदी अरब

प्रकाशक

इस्लामिक सेन्टर उनैजा अल्कीम पोस्ट बाक्स न०-८०८
न०-०६-३६४४५०६-३६५४००४ सऊदी अरब

N0: 5

इस्लाम धर्ममा

ईश-दूतत्व

الأنبياء في الإسلام - باللغة النبوية

प्रकाशक

उनैजा इस्लामिक सेन्टर अल्कीम पोस्ट बाक्स न०-८०८-फोन न०-०६-३६४४५०६-३६५४००४

सऊदी अरब

UNAIZAH ISLAMIC CENTER
ALQASEEM P.O.BOX.NO.808 TEL.-
06-3644506-3654004 K.S.A.